Dosar nr.1-112/2023
1-23142748-38-1-06102023

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

14 noiembrie 2023
or.Rezina

Judecătoria Orhei sediul Rezina, Republica Moldova
Instanţa având în componenţă:
Președintele ședinței, judecătorul Ludmila Tetiu
Grefierul Natalia Catarău
Cu participarea:
Procurorului Erhan Vladimir
Apărătorului Vasile Furdui
Părții vătămate Maria Jovmir

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui

Tataru Victor Vasile, *născut la *****, cod personal *****, domiciliat în ***** studii medii, necăsătorit, relații de concubinaj, patru copii minori la întreținere, nesupus militar, neîncadrat în cîmpul muncii, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, nesupus militar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior a fost judecat: prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 22 mai 2017, în baza art. 201[1] alin. 1 lit. a) Cod penal la 1 an închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 1 an, fără antecedente penale.*

în săvârşirea infracţiuniii prevăzute de art.152 alin.(1) din Codul penal
procedura de citare a fost legal executată.
cauza s-a aflat pe rolul instanţei de fond de la 06.10.2023 până la 14.11.2023.

Partea acuzării *a solicitat, să fie recunoscut Tataru Victor vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei pe un termen de un an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A schimba măsura preventive aplicată inculpatului din obligația de a nu părăsi localitatea, în arest preventiv. A încasa de la Tataru Victor în contul statului cheltuielile de judecată în sumă de 448 lei.*

A admite în totalitate acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Jovmir Maria și a încasa de la Tataru Victor suma de 26 000 lei.

***Avocatul Vasile Furdui** a solicitat să fie aplicate prevederile art. 90 CPP, la emiterea hotărîrii să fie luată în considerație că inculpatul are la întreține patru copii minori și respingerea solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată să fie respinsă dar fiind faptul că nu au fost prezentate careva probe.*

***Inculpatul Tataru Victor** a menționat că nu este vinovat și a solicitat respingerea acțiunii civile.*

***Partea vătămată Maria Jovmir** a susțin acțiunea civilă și a solicitat admiterea acesteia pe deplin.*

A CONSTATAT

Tataru Victor la 29 iulie 2023, aproximativ în jurul orelor 16:00, cet. Tataru Victor, aflându-se pe una din străzile din apropierea gospodăriei cet.Jovmir Maria amplasată în s. Cotiujenii Mari, raionul Șoldănești, urmărind scopul manifestării bravurii față de cet. Jovmir Maria, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan, încălcând în mod demonstrativ regulile sociale și morale de conviețuire, a agresat-o fizic pe cet. Jovmir Maria, prin aplicarea ultimei, a a unei lovituri cu pumnul peste mâna dreaptă, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.*****, din 31 iulie 2023, leziuni corporale sub formă de: fractură închisă a falangei proximale, degetului IV mâna dreaptă în 1/3 medio/proximal, cu deplasarea fragmentelor, echimoză regiunea nasului, care determină dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Acţiunile lui Tatatu Victor au fost încadrate în baza art. 152 alin.(1) din Codul penal, adică „*vătămarea intenționat medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată de dereglarea sănătății de lungă durată”*.

Inculpatul Tataru Victor, fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, în vara anului 2023, seara pe la ora 16.00, a ieșit din ogradă și l-a văzut pe Jovmir Șura că se ducea după apă la fîntîna din vale. Văzînd acest fapt i-a spus că a finisat de cărat apă de la fîntîna de lîngă el și deja se duce după apă la fîntîna din vale, la ce acesta a început să-l numească cu cuvinte urîte. Cînd s-a întors înapoi Șura din nou i-a spus cîteva cuvinte urîte, văzînd acest fapt a început să-i răspundă, în urmă la ce s-a iscat conflictul. În timpul conflictului s-a apropiat mama cet. Șura. Cet. Jovmir Șura avînd un pumnal pe mînă cînd a încercat să-l lovească a lovit-o pe mama sa și apoi a plecat și a luat toporul.

La întrebarea instanței, inculpatul a declarat că, nu a lovit-o pe Jovmir Maria, aceasta s-a iplicat în timpul conflictului și stătea între el și Șura.

La întrebarea avocatului, inculpatul a declarat că, pumnalul era din metal și cînd se îmbrîncea cu Șura acesta a scos din buzunar și l-a pus pe mînă. Toate cele întîmplate le-a văzut fiica concubinei și vecina de la deal pe numele Liuda, care poate să confirme acest fapt în ședința de judecată. Jombir Maria era poziționată cu fața spre dînsul, la o distanță de aproximativ jumătate de metru și a ridicat mîinile în sus, iar Jovmir Șura se afla în spatele ei. Nu este de acord să achite prejudiciul moral și material părțiio vătămate.

Partea vătămată Jovmir Maria, fiind audiată în ședința de judecată a menționat că, la data de 29 iulie 2023, la ora 16.00 se afla în ograda gospodăriei sale, feciorul său Jovmir Alexandru căra apă de la fîntîna care se afla în apropierea de casa lui Tataru Victor. Tataru Victor și Cardașin Tatiana au început conflict cu fiul său, care căra apă. Conflictul a avut loc în stradă, lîngă gospodăria sa, Văzînd faptul că Tataru Victor și Cardașîn Tatiana aveau intenția să-l lovească pe feciorul său a ridicat mîinile și s-a pus înaintea lui Tataru Victor, dar acesta nu s-a uitat și a început să lovească cu pumnii înainte și a lovit-o în ambele mîini, în față și în cap. A spus că degetul de la mîna dreaptă este fracturat. A plecat la salvare în sat de unde a fost trasportată la Șoldănești unde a afalta că degetul este fracturat.

La întrebarea instanței, partea vătămată Jovmir Maria a declarat că, pînă la cazul dat a avut conflict cu Tataru Victor. Pînă la cazul dat nu a avut conflicte și bătăi cu Tataru Victor. Feciorul său a avut conflicte cu Tataru Victor la fel din aceleași motive. Partea vătămată a declarat că are pretenții față de Tataru Victor consideră că acesta urmează să-i restituie suma de 26 000 lei, pentru cheltuielile suportate pentru procurarea medicamentelor.

Martorul Jovmir Alexandr, audiat în ședința de judecată a comunicat că, locuiește împreună cu mama sa și pe inculpatul Tataru Victor îl cunoaște. La data de 29 iulie 2023, la orele 16.00 s-a dus la fîntînă după apă, care se află la drumul principal. În urma sa a auzit vocea lui Tataru care i-a spus că a luat toată apa de la fîntînă. Acesta întorcîndu-se la întrebat ce treabă are cu fîntîna, la ce acesta a început să-l numească cu cuvinte înjurioase astfel între ei s-a iscat conflictul. A plecat la o altă fîntînă după apă, care se afla la drumul principal cînd s-a întors spre casă cet. Cardașin Victor și Tataru aflîndu-se în ogradă îi ziceau prostii în adresa acestuia. Atunci Tataru a ieșit în drum și a luat o piatră din gramada de lîngă poartă și l-a lovit. A mers vre-o cîțiva pași a lăsat găleata și a luat și el o piatră și a început să arunce și el, cet. Tataru i-a spus să nu arunce cu pietre fiindcă în drum se afla automobilul și îi era frică să nu o lovească. A ieșit în drum și a început să se împingă cu Tataru Victor și în acest timp a venit mama sa și s-a poziționat între el și Tataru ridicînd mîinile în sus. Peste un timp scurt mama sa a început să strige că i s-a fracturat degetul. În acest timp a văzut cum vine Cardașîn Victor și Cardașîn Tatiana cu o bară metalică în mînă, atunci a hotorît să ia în mîini toporul, văzînd acest fapt au fugit înapoi în ogradă. Dar, peste un timp au ieșit din nou în drum cu

două bare metalice de aproximativ 3 metri. Văzînd acest fapt s-a întors înapoi a lăsat toporul și a luat o bară metalică de aproximativ 2 metri. Cardaşîn Victor arunca din ogradă pietre în el și acesta la rîndul său la fel arunca pietre. Cînd s-a întors înapoi a chemat salvarea.

La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, inițial au vrut să sune la salvarea din sat dar nimeni nu i-a răspuns, apoi mama sa a plecat la punctul medical unde a fost examinată. Imediat după lovitură mama sa a spus că i-a fost fracturat degetul. Personal a văzut cum Tataru Victor o lovea pe mama sa cu pumnii și mîinile, avînd intenția să-l lovească pe el.

La întrebarea avocatului, martorul a declarat că, pînă la cazul dat era în relații neutre cu d-l Tataru Victor, îl cunoștea ca fiind locuitorul satului.

Urmare a probatoriului administrat în cadrul judecării cauzei - analizat în coroborare cu circumstanțele cazului, constatate în cadrul cercetării judecătorești, în opinia instanţei, vinovăţia lui Tataru Victor de comiterea faptei infracţionale imputate și-a găsit deplină confirmare în cadrul cercetării judecătoreşti, inclusiv şi prin materialele dosarului penal în cauză, elucidate - după cum urmează:

- ***prin raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 31 iulie 2023***, conform căruia, la cet. Jovmir Maria s-au constat: fractură închisă a falangei proximale, degetului IV mâna dreaptă în 1/3 medio/proximal, cu deplasarea fragmentelor, echimoză regiunea nasului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală MEDIE. (f.d.19)
- ***prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 31 iulie 2023***, conform căruia, a fost examinat locul comiterii infracțiunii și anume o porțiune de drum din apropierea gospodăriei cet. Jovmir Maria, amplasată în s. Cotiujenii Mari raionul Șoldănești. (f.d.12-14)

Instanța reține faptul că, în virtutea prevederilor art. 24 alin. (3) din Codul de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură.

Așadar, pentru a ajunge la concluzia despre vinovăţia inculpatului Tataru Victor în comiterea infracţiunii imputate şi încadrarea juridică corectă a acţiunilor acestuia, instanţa a făcut o analiză amplă a probelor administrate şi prezentate de acuzatorul de stat, care au constituit obiectul prezentei cercetări judecătoreşti, în raport cu prevederile normelor penale materiale, actelor normative şi doctrinei relevante speței examinate.

Astfel, în continuare instanța scoate în evidență dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție.

Conform art. 51 din aceeași Lege, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Potrivit art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Deci, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele participanților la proces, instanța constată că a fost răsturnată prezumția de nevinovăție a inculpatului Tataru Victor, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) din Codul penal, după indicii calificativi *vătămarea intenționată medie a integrității corporale care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată de dereglarea sănătății de lungă durată*.

La caz, instanța reține că, concluzia sa are ca fundament, declarațiile părții vătămate Jovmir Maria, care a relatat că, *„ ....Tataru Victor nu s-a uitat şi a început să lovească cu pumnii înainte şi a lovit-o în ambele mîini, în față şi în cap ”*.

La fel, instanța atestă că, declarațiile părții vătămate Jovmir Maria, sunt veridice și nu trezesc careva dubii, or, autenticitatea acestora se confirmă prin raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 31 iulie 2023, conform căruia, la cet. Jovmir Maria s-au constat: fractură închisă a falangei proximale, degetului IV mâna dreaptă în 1/3 medio/proximal, cu deplasarea fragmentelor, echimoză regiunea nasului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală MEDIE.

Subsecvent, instanța atestă că, declarațiile inculpatului Tataru Victor, privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate pe motiv că Jovmir Alexandr a lovit-o pe Jovmir Maria, se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate Jovmir Maria, declarațiile martorului ocular Jovmir

Alexandr care a indicat că Tataru Victor lovea în mama sa și raportul de expertiză judiciară nr. ***** din 31 iulie 2023 cercetate în ședința de judecată.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acțiunile sale nu pot fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. De asemenea instanța reține că inculpatul în cadrul dezbaterilor judiciare a înaintat o cererea semnată personal de el, prin care își recunoaște vina integral și solicită examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Deci, din probele analizate în şedinţa de judecată, rezultă cu certitudine că, inculpatul Tataru Victor, la 29 iulie 2023, aproximativ în jurul orelor 16:00, cet. Tataru Victor, aflându-se pe una din străzile din apropierea gospodăriei cet.Jovmir Maria amplasată în s. Cotiujenii Mari, raionul Șoldănești, urmărind scopul manifestării bravurii față de cet. Jovmir Maria, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan, încălcând în mod demonstrativ regulile sociale și morale de conviețuire, a agresat-o fizic pe cet. Jovmir Maria, prin aplicarea ultimei, a a unei lovituri cu pumnul peste mâna dreaptă, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.*****, din 31 iulie 2023, leziuni corporale sub formă de: fractură închisă a falangei proximale, degetului IV mâna dreaptă în 1/3 medio/proximal, cu deplasarea fragmentelor, echimoză regiunea nasului, care determină dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

În continuare, prin prisma stării de fapt reținute mai sus, instanța va purcede la analiza nemijlocită a componenței de infracțiune prevăzută la art. 152 alin. (1) din Codul penal, după cum urmează, ***obiectul juridic special*** al infracțiunii îl formează relaţiile sociale cu privire la sănătatea persoanei.

Obiectul material al acestei infracţiuni îl reprezintă corpul părții vătămate Jovmir Maria.

Latura obiectivă a infracţiunii analizate are următoarea structură: 1) fapta (acţiunea sau inacţiunea) prejudiciabilă constând în cauzarea vătămării medii a sănătăţii; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, având în vedere dispoziţia art. 152 din Cod penal, urmările prejudiciabile în contextul infracţiunii examinate comportă următoarele trăsături distinctive: a) lipsa pericolului pentru viaţă; b) lipsa urmărilor prejudiciabile caracteristice pentru vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii; c) dereglarea îndelungată a sănătăţii; d) pierderea considerabilă și stabilă a mai puţin de o treime din capacitatea de muncă. Ultimele două trăsături au un

caracter alternativ; prezenţa oricăreia din ele, precum și prezenţa concomitentă a ambelor trăsături, va avea aceeași forţă la calificarea infracţiunii.

Conform Regulamentului privind aprecierea medico-legală a gravităţii vătămărilor corporale din 27.06.2003, pct.69) - prin "dereglare îndelungată a sănătăţii" trebuie de înţeles urmările prejudiciabile determinate nemijlocit de cauzarea vătămării (maladii, dereglări de funcţii etc.), care au o durată de peste trei săptămâni (mai mult de 21 de zile).

Gradul de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii, după criteriul dereglării sănătăţii, se determină în funcţie de timpul necesar pentru restabilirea sănătăţii, precum și de volumul și caracterul leziunilor.

Infracţiunea prevăzută la art. 152 din Codul penal este o infracţiune materială. Ea se consideră consumată din momentul survenirii vătămării medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Din aceleaşi argumente sus-enunţate, instanţa constată prezenţa laturii obiective a infracţiunii în acţiunile inculpatului Tataru Victor, compusă din următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de cauzare a vătămărilor corporale medii, atestată prin lovituri aplicate lui Jovmir Maria; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor corporale medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii, confirmate prin raportului de expertiză judiciară nr.*****, din 31 iulie 2023.

Instanța de judecată consideră totalmente neîntemeiate argumentele apărării, precum că partea vătămată Jovmir Maria a fost lovită de fiul acesteia Jovmir Alexandr, or însuși inculpatul Tataru Victor a menționat că conflictual a început cu Jovmir Alexandr, iar mama sa Jovmir Maria a intervenit între ei fiind poziționată cu fața la acesta, încercând să-I despartă.

Instanța de judectă va respinge argumentele apărării care indică că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată, or probele prezentate de către acuzatorul de stat, inclusiv declarațiile părții vătămate și a martorului Jovmir Alexandr date într-un proces public şi sub jurământ, fiind avertizați de răspunderea penală conform art. 312 din Codul penal pentru prezentarea cu bună ştiinţă a declaraţiilor mincinoase, confirmă pe deplin şi fără ambiguităţi vinovăţia lui Tataru Victor în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Individualizarea pedepsei:

Referitor la stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă, instanța reține prevederile art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, conform căruia, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât

și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Astfel, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de circumstanțele ce-l caracterizează pe inculpat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, precum şi de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată se conduce și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpat, cât și cu situația personală a acesteia”.

Deci, pentru individualizarea pedepsei instanța de judecată reține următoarele criterii: gravitatea infracțiunii săvârșite – în cazul din speță infracțiunea prevăzută la art. 152 alin. (1) din Codul penal, în coraborare cu dispozițiile art. 16 alin. (3) din aceeași Lege, este o infracțiune mai puțin gravă; circumstanțe ce-l caracterizează pe inculpat sunt faptul că nu este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog, nu se află la evidența medicului psihiatru, este caracterizat pozitiv, anterior a fost atras la răspundere penală pentru fapte similare.

La stabilirea pedepsei, instanţa ţine seama de prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Circumstanțe agravante instanța în conformitate cu prevederile art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, reține săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

În acelaşi timp, instanţa relevă că nu a constatat circumstanţe excepţionale în prezenta speță.

În context, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală şi de judecare a

cauzei față de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social-periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, având în vedere circumstanţele cauzei expuse mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanţa constată că în privinţa inculpatului Tataru Victor urmează a fi aplicată o pedeapsă sub formă de 1 (unu) ani 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, instanța consideră posibilă corectarea și reeducarea inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, constatând că impedimente pentru aplicarea față de acesta a prevederilor art. 90 Cod penal, nu sunt. Or, instanța consideră că față de inculpat poate fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, acordându-i acestuia o șansă de a munci şi de a duce un trai decent.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1), (2) Cod penal, în situația în care, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție şi de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. Instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani.

Instanța de judecată va respinge solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea unei pedepse cu executare reală, or inculpatul nu prezintă gradul de pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare, suspendarea condiționată ar permite realizarea mai efectivă a scopului pedepsei, iar pedeapsa și-ar atinge scopul în cazul în care inculpatul va continua să se afle în mediu social obișnuit.

În argumentarea acestei soluții instanța de judecată ține cont și de jurisprudența CtEDO, potrivit căreia – „Soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii

la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs Ungaria,), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanța reține că potrivit art. 90 alin. (6) din Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-și schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c[1]) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susținere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate f) să participe la programe probaţionale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

Pe cale de consecință, instanța de judecată apreciază că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani 6 (șase) luni și suspendarea condiționată a acesteia pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani îi va acorda posibilitatea condamnatului ca în acest termen să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni și îi va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar.

Instanţa consideră posibil a nu pune în executare pedeapsa, dar în temeiul art. 90 Cod penal dispune neexecutarea pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, dacă, în termenul de probă, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de judecată subliniază că, pedeapsa asupra căreia a conchis instanța pentru a fi aplicată inculpatului Tataru Victor, reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de acesta. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, totodată pedeapsa aplicată inculpatului nu trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

Concomitent potrivit art. 90 alin. (6) din Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: ***a) să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimțământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri;*** c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; ***c[1]) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent;*** d) să acorde o susținere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate; f) să participe la programe probaţionale; ***g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni***.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. a), b), c[1]), g), h) Cod penal, pentru a nu submina autoritatea justiției, creând un sentiment de impunitate și ținând cont că deși infracțiunea a fost comisă cu intenție și aceasta face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, instanţa concluzionează că efectul preventiv al pedepsei va fi mai uşor atins şi va fi conştientizat de inculpat dacă instanța îi va aplica inculpatului în calitate de obligații pentru termenul de probă și anume să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent; - să nu frecventeze locuri publice după ora 22.00 până 06.00, pe un termen de 12 luni; să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore; să fie supus monitorizării electronice pe un termen de 12 luni.

În argumentarea concluziei expuse mai sus, instanţa reţine că, inculpatul Tataru Victor anterior a fost judecat *prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Şoldăneşti din 22 mai 2017, în baza art. 201[1] alin. 1 lit. a) Cod penal la 1 an închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 1 an, antecedente penale stinse, la fel a fost tras la răspundere contravenţională de 11 ori*.

Pe cale de consecință, instanța reține că, pedeapsa aplicată lui Tataru Victor de către instanță este una echitabilă, proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Or, o pedeapsă prea aspră va genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Cheltuielile de judecată:

În continuare, instanța apreciază ca fiind întemeiată solicitarea acuzatorului de stat de a încasa din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei totale de 448 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.*****, din 31 iulie 2023.

În argumentarea acestei concluzii instanţa relevă prevederile alin.(1), (2) și (3) din art. 227 Cod de procedură penală, conform cărora, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului

penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Astfel, se reține că, în speță pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.*****, din 31 iulie 2023, s-au suportat cheltuieli în sumă de 448 (f.d. 19-20) și acestea urmează a fi încasate din contul inculpatului Tataru Victor, or efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind *vinovăţia sa*, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Acțiunea civilă:

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, instanța constată următoarele. Potrivit art.387 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Prin ordonanța din 21.09.2023, Jovmir Maria a fost recunoscută în calitate de parte vătămată (f. d. 24), pe faptul cauzării acestuia a leziunilor corporale medii. Prin ordonanța din 21.09.2023, Jovmir Maria a fost recunoscută în calitate de parte civilă (f. d. 25). La data de 31.10.2023, partea vătămată a depus acțiune civilă, potrivit căreia a solicitat încasarea din contul inculpatului Tataru Victor în beneficiul părții vătămate Jovmir Maria a cheltuielilor pentru tratament în mărime de 6000 lei, și a prejudiciului moral cauzat prin comiterea infracțiunii în mărime de 20 000 lei.

Instanța de judecată reține că, potrivit art. 221 alin. (2) Cod de procedură penală, ”acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat sau față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului”.

Potrivit art.219 alin. (1) Cod de procedură penală, ”acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia”.

Conform alin. (2) al articolului menționat, ”persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial,

precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale".

Potrivit alin.(3) al normei indicate, "prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormîntarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor".

Conform prevederilor alin. (4) al articolului reiterat, "la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc".

La fel, trebuie de menționat că conform art.397 pct.1) Cod de procedură penală, "dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, trebuie să mai cuprindă și hotărîrea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei".

Potrivit art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, "odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge".

Concomitent, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, "fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel". La fel, conform art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, "instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multi aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege".

Or, potrivit art. 121 al Codului de procedură civilă, "instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului".

Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, "Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune."

Potrivit art. 2036 Cod civil, "în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri."

Conform alin. (2) al articolului menționat, ”prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.”

Potrivit art. 2037 alin. (1) Cod civil, ”mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate”.

Conform alin. (2) al articolului menționat, ”Caracterul și gravitatea prejudiciului moral sunt apreciate de instanța de judecată luând în considerare circumstanțele în care a fost provocat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate”.

Potrivit alin.(3) al normei indicate, ”La determinarea despăgubirii instanța de judecată va urmări să acorde o despăgubire care, pe de o parte, este comparabilă cu despăgubirile care se acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, va ține cont de particularitățile cazului”. Pentru a conchide referitor la existența unei răspunderi delictuale, urmează a fi stabilite condiţiile generale ale răspunderii civile, și anume acțiunea sau inacțiunea ilicită, prejudiciul provocat prin comiterea ei, legătura de cauzalitate dintre faptă şi prejudiciu, precum şi vinovăţia persoanei.

Prin urmare, având în vedere concluziile instanței privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, se conchide și cu privire la existența unei acțiuni ilicite a inculpatului care a provocat prejudicii materiale, a legăturii de cauzalitate între fapta inculpatului și prejudiciul cauzat părții vătămate, precum și cu privire la vinovăția inculpatului.

Totodată, instanța reține că, în susținerea solicitării de încasare a prejudiciului material, partea vătămată nu a anexat copiile bonurilor de plată ce ar confirma cheltuielile suportate, fapt recunoscut de partea vătămată inclusiv în ședința de judecată.

Reieșind din cele expuse supra, instanța ajunge la concluzia de a admite în principiu cerința părții vătămate privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului acestuia să se pronunţe instanţa în ordinea procedurii civile.

Efectuând o analiză echitabilă a circumstanțelor cauzei, conducându-se de prevederile art. 2037 Cod civil, instanța de judecată ajunge la concluzia de a acorda părții vătămate, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 5 000 (cinci mii) lei. La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de judecată a ținut cont de caracterul și gravitatea faptei comise de inculpat, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, de măsura în care despăgubirea acordată poate aduce o satisfacție echitabilă părții vătămate.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că diferența solicitată în acest capăt de cerere este neîntemeiată, ea nefiind deplin argumentată, din care motiv instanța

va admite parțial acțiunea civilă în această parte, or suma de 20 000 lei invocată este disproporțional de mare.

Corpurile delicte în prezenta cauză penală nu au fost recunoscute careva obiecte în calitate de corpuri delicte.

Întru asigurarea executării sentinței, instanța consideră rațional de a menține în privința inculpatului Tataru Victor măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Pentru aceste motive și în conformitate cu prevederile art. 70, 72, 90 Cod penal, art. 338, 339, 382, 384, 385, 389, 392-395 şi 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Tataru Victor se recunoaşte vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) din Codul penal și i se stabilește pedeapsa sub formă de 1 (unu) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Tataru Victor se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, dacă, în perioada de probațiune, nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condiţiilor probațiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a), b), c^1), g), h) Cod penal, se stabilește în privința lui Tataru Victor următoarele obligații:

- să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent;
- să nu frecventeze locuri publice după ora 22.00 până 06.00, pe un termen de 12 luni;
- să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent;
- să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore;
- să fie supus monitorizării electronice pe un termen de 12 luni.

În privința inculpatului Tataru Victor se menține măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea aplicată prin ordonanța din 04 octombrie 2023, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se încasează din contul lui Tataru Victor în beneficiul lui Jovmir Maria prejudiciul moral în sumă de 5 000 (cinci mii) lei.

Se admit în principiu cerințele înaintate de către Jovmir Maria împotriva lui Tataru Victor privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului acestuia să se expună instanța de drept civil.

În rest, acțiunea civilă depusă de către Jovmir Maria împotriva lui Tataru Victor, se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la Tataru Victor în bugetul de stat cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor juridiciare în sumă de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul /semnătura/ Tetiu Ludmila
Copia corespunde originalului.
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Tetiu Ludmila